Nr 34 SOSNOWIEC, dnia 22 sierpnia 1937 roku Rok IV

DODATEK PARAFIALNY

Jednajcie prenumeratorów prasy katolickiej.

do TYGODNIKA „NIEDZIELA"
Parafii Wniebowzięcia Najświętszej Marii Panny.

Apostołem bądź, nie tylko czytelnikiem.

Porządek nabożeństw

w Kościele Parafialnym
Wnieb. Najśw. Marii Panny.
Niedziela XIV po Zielonych Świątkach
(22 sierpnia)

g. 6. Prymaria z nauką — ks. kan. Jankowski.

g. 8. Msza św. z nauką — ks. Kiwacz.

g. 10. Suma — ks. Łopaciński, kazanie — ks. Kiwacz.

g. 12. Msza św. z nauką — ks. Łopaciński.

g. 7. W Kaplicy więziennej Msza św. z nauką ks. Kiwacz.

g. 16. Nieszpory — ks. Kiwacz.

Od g. 18 dnia 21 VIII. do g. 18 dnia 28 VIII. — dyżurnym ks. Kiwacz, wicedyżurnym — ks. Łopaciński.

Kalendarzyk zebrań.

Niedziela dnia 22 sierpnia — g. 17 Zebranie Straży Honorowej i Bractwa Najśw. S. P. J., Plenarne K. S. Mł. Żeńskiej.

Poniedziałek dnia 23 sierpnia—g. 19 Swietlica K. S. Mł. Żeńskiej.

Wtorek dnia 24 sierpnia—godz. 19 Swietlica K. S. Mł. Męskiej; godz. 19 Zebranie kandydatek K. S. Mł. Żeńskiej.

Sroda dnia 25 sierpnia — godz. 19 Swietlica K. S. Mł. Żeńskiej.

Czwartek dnia 26 sierpnia—godz.17 Swietlica K. S. Kobiet,—godz. 18-19 Biblioteka Parafialna, — g. 19 Swietlica K. S. Mł. Męskiej i K. S. Mężów.

Piątek dnia 27 sierpnia—godz. 19 Swietlica K. S. Mł. Żeńskiej.

Sobota dnia 28 sierpnia—godz. 19 Swietlica K. S. Mężów i K. S. Mł Męskiej.

Komunikaty.

Pielgrzymka do Częstochowy.

Dnia 18 i 19 września b. r. Zarząd P. A. K. organizuje pielgrzymkę do Częstochowy.

Wyjazd specjalym pociągiem nastąpi w sobotę dnia 18 września b.r. w godzinach popołudniowych. Powrót w niedzielę dnia 19 września wieczorem.

Zapisywać się można codziennie w Sekretariacie Parafialnej Akcji Katolickiej, cena biletu w obie strony 5 zł. (pięć złotych).

Drodzy w Chrystusie Panu Parafianie.

Niedziela XIV po Świątkach (22 XIV).

Gdy pewien król prosił Papieża Benedykta XI-go o coś, na co Ojciec Swięty nie mógł pozwolić, posłał proszącemu taką odpowiedź: „Pozwoliłbym — owszem, gdybym miał dwie dusze. Ale ponieważ mam tylko jedną, pozwolić — niestety — nie mogę!".

Warto się zastanowić poważnie nad tą odpowiedzią Papieża... Zawiera ona bowiem bardzo doniosłą naukę dla każdego z nas.

Mam tylko jedną duszę i tę duszę jedną muszę zbawić.

Od tego: jak postąpię z tą... jedynaczką zależy cała moja wieczność, zależy moje szczęście wieczne, zależy... moje osobiste wszystko!

Gdybyśmy zapytali „pierwszego z brzegu" człowieka, spotkanego na ulicy, co uczynił dziś dla swej duszy, jak wygląda jego rachunek przed Bogiem z pracy nad zbawieniem duszy, z pewnością spojrzałby na nas ze zdumieniem, zmierzyłby nas „od stóp do głów" i powiedziałby (jeśli nie słowami, to wzrokiem!):

„Czego odemnie chcecie"?

A jednak to jest pytanie zasadnicze.

Muszę sobie je postawić dziś. Owszem — pytanie to muszę sobie stawiać codziennie.

Odpowiedź na to pytanie będzie regulatorem całego mego życia.

Jakże ta odpowiedź wypadnie u mnie?... U ciebie? Nie zwlekaj z tą odpowiedzią! Ulatwię ci ją.

A więc najpierw: co czynisz, by unikać grzechu śmiertelnego? On jest śmiercią duszy w oczach Bożych...

Co czynisz by zachować Łaskę Bożą, otrzymaną na Chrzcie świętym, odzyskaną w świętym Sakramencie Pokuty? Ta Łaska Boża jest życiem duszy...

Co czynisz, by odżywiać duszę swą „wszelkim słowem, które pochodzi z ust Bożych"?

Ale — przede wszystkim: czy troska o duszę jest zawsze u ciebie na pierwszym planie.

Wielki kanclerz i wielki święty, Tomasz Morus (†1535), słusznie powiedział: „wielu chrześcijan zdobywa sobie i zapewnia piekło takim trudem, że — gdyby tylko połowę tego mozołu poświęcili na zyskanie nieba, zapewniliby sobie szczęście wieczne"...

Ważny rachunek sumienia z postępowania z naszą — jedynaczką...

Proboszcz.

Apostolstwo świeckich w parafii.

Zbawiciel przyszedł na swiat, ażeby nas zbawić. Chce nas podnieść z grzechów, uleczyć rany zadane przez grzech, chce nam dać nowe życie, życie nadprzyrodzone.

Chce Chrystus wszystko uleczyć, wszystko podnieść — a więc całego człowieka, z duszą i ciałem, ze wszystkimi jego władzami. Chce uleczyć i podnieść całe społeczeństwo, pojedyńcze jego warstwy, wszystkie państwa, żeby w nich panował duch miłości i braterstwa chrześcijańskiego, żeby, troszcząc się o doczesne dobro swoich poddanych, nie zapominały o ich dobru wiecznym.

Zadanie wielkie.

Zadanie to w imieniu Chrystusa i Jego władzy prowadzi Kościół. I dlatego wierny swojemu powołaniu chce wszędzie wniknąć, wszystko uświęcić. W Kościele to dzieło z ustanowienia Chrystusa prowadzi Ojciec św., jako następca św. Piotra i biskupi, jako następcy Apostołów. Ale już Apostołowie zlecone dzieło nie sami wykonywali; dobierali sobie współpracowników, zatrzymując sobie niektóre czynności. Pewne czynności powierzali duchownym inne powierzali świeckim. Z czasem mniej zwracano uwagę na pomoc świeckich chociaż nigdy nie byli oni od współpracy wykluczeni. W dzisiejszych czasach, kiedy zakres pracy przewyższa siły kapłanów, kiedy społeczeństwo chore więcej potrzebuje pomocy, Kościół Św. nawiązując do dawnych tradycyj, wzywa świeckich do współpracy w dziele Chrystusowym.

Przepięknie wołał św. Piotr do pierwszych chrześcijan: „A wy rodzaj wybrany, królewskie kapłaństwo, naród święty, lud nabycia." Piotr 2. 9. A więc wszyscy chrześcijanie są kapłanami duchownego stanu, ale kapłanami świeckimi.

Kapłaństwo to szczególne, powołanie do składania Ofiary Mszy św., do sprawowania Sakramentów św. do odprawiania służby Bożej, dawane jest przez Sakrament Kapłaństwa; kapłaństwo świeckich dawane jest przez Sakrament Chrztu i Sakrament Bierzmowania. „Chrzest św. jest wyświęceniem do kapłaństwa Chrystusowego, bo ochrzczony zostaje wyjęty ze świata, przywłaszczony Chrystusowi i wyświęcony celem sprawowania owych najogólniejszych czynności kultycznych, czci Bożej, które są objęte powołaniem każdego dziecięcia Bożego. Kapłaństwo to przez charakter, udzielany w Bierzmowaniu, doznaje spotęgowania o tyle, że chrześcijanina uzdatnia do czynnego udziału w budowie świątyni Boga, do apostolstwa i połączonego z nim okazywania ducha i mocy. 1 Kor. 2. 4"), (Adam „Istota katolicyzmu").

Chrześcijanin więc, zwłaszcza po Bierzmowaniu, winien zawsze czy to w życiu prywatnym, czy to rodzinnym, czy to publicznym wyznawać Chrystusa, mężnie Go bronić — być Jego apostołem, tak jak zaznacza św. Piotr: „A wy rodzaj wybrany, królewskie kapłaństwo... abyście cnoty opowiadali tego, który was wezwał z ciemności ku swojej przedziwnej światłości" 1 Piotr 2. 9.

Kapłan jest powołany głównie do składania ofiary. Ofiarą Nowego Zakonu jest sam Chrystus. On też jest kapłanem, bo się sam ofiaruje Swojemu Ojcu Przedwiecznemu. Ponieważ Kościół Chrystusowy jest widzialny, dlatego potrzebuje widzialnych kapłanów, którzyby posługiwali przy Ofierze Chrystusowej. Powoływani są oni od czasów apostolskich przez wkładanie rąk. Inni wszyscy powołani przez Sakrament Chrztu i Bierzmowania składają ofiary duchowe. Ofiarami tymi to właśnie życie wedle nakazów Chrystusa, to szerzenie i umacnianie Jego prawd, to przyczynienie się do rozszerzania jego dzieła. Są to naprawdę ofiary, bo wymagają wiele pracy i trudu.

I to jest obowiązek. c. d. n.

Ks. T. J.

Komunikat.

W dniu 15 b. m. jako w dzień odpustu w kościele parafialnym, dorocznym zwyczajem przeprowadzona została na terenie całej parafii zbiórka uliczna na odnowienie kościoła W. N. M. Panny w Sosnowcu. Ogólna suma zebranych pieniędzy wyniosła 561,93 zł. Rozchód i wydatki związane z urządzeniem zbiórki wyniosły 10,65 zł. Czysty dochód 551,28 zł.

Ks. kanonik Jankowski proboszcz parafii W. N. M. Panny i komitet odnowienia kościoła serdecznie dziękuje wszystkim, którzy złożyli swe datki, przyczyniając się przez to do odnowienia świątyni i tym wszystkim, którzy organizowali zbiórkę i nie szczędzili pracy i czasu przy zbieraniu do puszek.

Kto może być apostołem dzieła Intronizacji.

(ciąg dalszy)

Obecność kapłana przy Intronizacji jest pożądana, lecz nie jest konieczna. Pożądana jest — zdaniem O. Mateo — w tych domach zwłaszcza, gdzie są mężczyźni, ludzie małej wiary, lub też niewierzący. Oficjalny charakter dzieła i uroczystsza forma zewnętrzna robią na nich wrażenie silniejsze, niż zwykłe otoczenie rodzinne. Dla ułatwienia jednak dzieła Intronizacji i dla prędszego jej rozszerzenia głosić należy, że każdy może albo sam ją uczynić u siebie, albo też poprosić osobę bardziej obznajmioną z tym dziełem o przewodniczenie takowej i o kilka bliższych słów wyjaśnienia. Czy kto uczynił Intronizację pod przewodnictwem kapłana, czy też sam, lub w otoczeniu osób najbliższych, skutki okazały się te same. Chodzi tu bowiem nie o formę tylko, lecz bardziej jeszcze o usposobienie wewnętrzne.

Któż z nas wymówić się może od tego apostolstwa brakiem zdolności umiejętności, brakiem czasu lub swą niegodnością?

c. d. n.

Związek małżeński zawarli:

Dnia 14.VIII 1937 r. Marian Franka z Zofią Filipczyńską.

Dnia 15.VIII 1937 r. Władysław Strzelczyk z Edmundą Podsiadło.

Rocznice zaślubin:

Dnia 23.VIII 1937 r. Florian Tomecki z Wandą Nej.

Dnia 23.VIII 1937 r. Walerian Wawrzyń z Zofią Kwiecień.

Dnia 23.VIII 1937 r. Jan Grygiel z Marianną Magnes.

Dnia 25.VIII 1937 r. Stanisław Kowalczyk z Sabiną Żyłka.

Zmarli:

Dnia 4.VIII 1937 r. Stanisław Kwapień lat 21.

Dnia 10.VIII 1937 r. Maria z Kasperowiczów I voto Umińska II voto Zauszykraj.

Dnia 11.VIII 1937 r. Marcin Wiślicki lat 63.

Rocznice zgonów:

Dnia 25.VIII 1937 r. Eugenia Janina z Zajglerów Kopp lat 36.

Dnia 24.VIII 1937 r. Ignacy Kulawik lat 60.

Związek małżeński zamierzają zawrzeć następujące osoby:

Jucjan Musiał, k. Pr. Mościckiego 37 z Władysławą Szatanówną, p. Wiejska 11 zap. 3.

Ziemowit Czaplicki k. Piłsudskiego 75 z Anną Tyzenholdt p. Francuska 3 zap. 3.

Eugeniusz Kiwiorski, k. Naftowa 9 z Elżbietą Wąsowicz, p. ze Starego Sielca zap. 3.

Marian Szczepański, k. Smolna 16 z Janiną Kania, p. z Piasków zap. 3.

Julian Cebo, k. Naftowa 18 z Jadwigą Gawencką, p. 1 Maja 3 zap. 3.

Stefan Urys, wd. Grabowa 2 z Aleksandrą Dobek, p. Piłsudskiego 14 zap. 3.

Tadeusz Skowroński, k. z Czeladzi z Janiną Czarnecką, p. Chmielna 16 zap. 2.

Czesław Paniewski, k. Smolna 7 z Wandą Wróbel. p. Smolna 7 zap. 2.

Józef Darski, k. z Piasków z Janiną Gajecką, p. Dietlowska 2 zap 2.

Bolesław Górak, k. Pańska 46 z Leokadią Gąstalik, wd. Pańska 44, zap. 2.

Mieczysław Gardyński, k. Prosta 10 z Heleną Słonkowną, p. z par. Mstyczów zap. 2.

Józef Jaskulski, k. Chmielna 16 z Zofią Grzywna, p. z Milowic zap. 2.

Mieczysław Cypionka, wd. Jasna 12 z Marianną Wilk, p. Warszawska 8 zap. 2.

Lucjan Barański, k. Piłsudskiego 66 z Walerią Morga, p. Daleka 55 zap. 2.

Chrzest św. przyjęli, stając się dziećmi Bożymi:

Janusz Andrzej Rejdyk.
Ewa Katarzyna Kopik.
Wiesława Halina Żmijewska.
Wanda Jadwiga Lewicka.
Edmund Antoni Kozieł.
Władysław Józef Sroka.
Leokadia Maria Cypionka.

Redaktor: Ks. Teofil Jankowski. — **Wydawca:** Sekretariat Parafii Wniebowzięcia N. M. P. w Sosnowcu

Sosnowieckie Zakłady Graficzne Sp. z. o. o. Sosnowiec, Warszawska 8, tel. 626-98